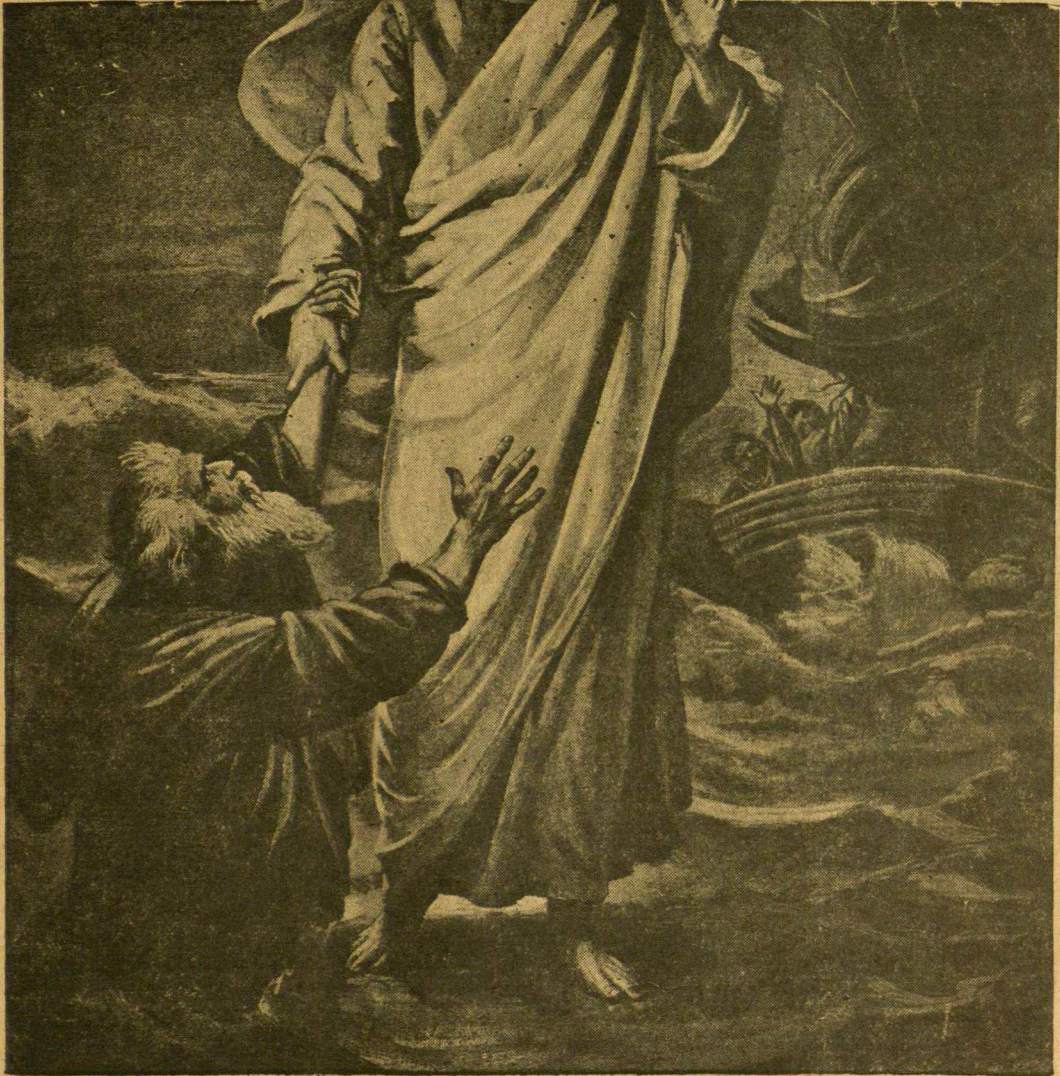

LATVIAS

No. 21. Metai X

Gegužēs-May 17, 1930

BTSP valst.
republika
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

E v a n g e l i j a

JO. 16, 5—14.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniais: Aš einu paš tą, kurs yra mane siuntęs, ir niekas neklausia manęs, kur eini? Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liudnumo. Bet aš sakau jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neeisiu, Raminotojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atėjęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę, kas teisybę ir kam skiriama teismas. Kas turi nuodėmę: nes netiki į mane; kas teisybę: nes aš einu pas Tėvą, ir jūs jau nebematsite manęs; kam skiriamas teismas, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar jūs negalite pakęsti. Kuomet gi ateis ta tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą. Nes ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa, ką jūs darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

“Kame jūsų turtas, ten ir jūsų širdis” (Luk. 12, 34).

“Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu priren-

L e k c i j a .

JOK. 1, 17-21.

YLIMIAUSIEJI: Kiekvienas geras davinyš ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra nevienodumo, nė pasikeitimo šešėlio. Nes jis savo valia tiesos žodžiu pagimdė mus, kad mes būtumėm lyg jo sutvėrimų pirmonės.

Jūs, mano mylimiausieji broliai, tai žinote. Tebūnie kiekvienas žmogus greitas klausytis, neskubus gi kalbėti ir neveiklus rūstintis. Nes žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesdami šalin visoki susitepimą ir piktybės apstumą, romumu priimkime įdiegtąjį žodį, kurs gali išganyti jūsų sielas.

išgirs, tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to kas mano, ir apskelbs jums.

gei?” (Luk. 12, 20).

“Žodis apie kryžių tiems, kurie žūna, tiesa, yra paikybė; bet tiems, kurie išganomi, tai yra mums, jis yra Dievo galybė” (I Kor. 1, 18).

“Koki nauda būtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, pats gi save prapuldėtų...?” (Luk. 9, 25).

Jēzus ir Marija.

Dangiškasis Tēvas mylėjo ir myli žmones. Del meilēs jū Jis davē savo Vienatinj Sūnū. Šis tapo žmogum.

Antrojo Šv. Trejybės Asmens, Dievo Sūnaus įsikūnijimo paslaptis davē mums “naują žmogū” Jēzū Kristū ir Mariją, Jo Motiną. Nuo to laiko suskambėjo žodžiai: “Jūs rasite Kūdiki ir Mariją, Jo Motiną.”

Kur Jēzus — ten Marija; kur Marija — ten Jēzus. Jēzus Kristus žmonijos puikiausias žiedas, skaisčiausioji Marija — to žiedo augintoja.

Kokie žodžiai pasakys, kokia muzika išreikš tuos virpančius Marijos širdy jausmus, tuos apsiautusius Ją džiaugsmus, kada ant Jos kelių bežaidžiantis, ant Jos rankų beaugantis Kūdikis — Jēzus pirmą kartą Jai ištarē “Motina.” Visas katalikiškasis pasaulis šaukia: “Pagirta Tu tarp moterū ir pagirtas tavo iščiaus vaisius, Jēzus. Šventoji Marija, Dievo Motina...”

Marija, Dievo Mótina. Jēzus Jai davē teisę “Dievo Motinos” vardą turēti, nes Jis pats Dievas.

Pats Dievas išaukštino Mariją; Jis pats ją pagerbē. Kas yra žmogus, kad jis negerbtų Marijos? Jis nevertas būtų Jėzaus malonių, jei jis nepažįsta Jo Motinos.

Katalikų Bažnyčios mokslas apie Švenčiausiąją Paną Mariją, tas nuoširdus jos garbinimas, neleidžia, kad žmonių dvasios akių pranyktų mūsų Viešpaties paveikslas. Ji yra geriausias Jėzaus ir paties Dievo atvaizdas — paveikslas. Taigi kas gerai pažįsta Jēzū, tas pažįsta Dievą, tas yra arčiau amžinosios laimės, nes Jēzus pasakē, kad “tas yra amžinasis gyvenimas, kad pažintų Tave (Tėvą) ir kurį siuntei Jēzū Kristū.”

Kas šiandien atmeta Jēzū, tas jau pirmiau atmetē Mariją; tas jau toli, toli nuo amžinosios laimės.

Marijos svarbą tikinčiųjų tarpe gerai suprato Katalikų Bažnyčia. Bet taip pat tai gerai suprato ir šėtonas. Marija pasidarē tas “Dovido Bokštas”, tas “Balčiausiasis Bokštas” — tvirtovė. Apie tąjį “Bokštą” eina arši kova. Šėtonas su savo šalininkais stengiasi tvirtovę paimti ir ją išgriauti. Bet veltui. Ją gina Dievas. Ją gina milijonai tikinčiųjų; ją dar labiau stiprina vyrų ir moterų armijos, susidariusios iš vienuolių, kongregacijų, brolių ir draugijų, turinčių savo priešakyje Marijos vėliavą.

—o—

Marija yra grožybė. Ji yra skaistybė. Ji yra prigijus, išaugus ir pražydis gražiausias žiedais kiekviena dorybė. O visa tai — Dievo darbas. Taigi mąstyti meilingai apie Mariją, skelbti Jos dorybes, kelti Jos garbę, yra tai garbinti Dievo darbą.

Jei Dievas išpylė ant Jos visą malonių pilnybę ir per Arkangelą pasveikino: “Sveika Marija, **malonės pilnoji**,” tai tik Jis ją mylėjo ir Ji pasirodē tos meilės ir garbės verta.

Daug dangaus angelų buvo garbės viršūnėse. Jie buvo taip arti paties Dievo, bet neišlaikē lygsvaros. Jie nukryjo ir nukrypo blogojon pusēn. Jie iškrito iš savo garbės.

Marija ne. Ji pasveikinta “**Malonės pilnoji**,” Ji Dievo Sūnaus motina; Ji džiaugiasi angelų draugyste, jie Ją pagerbia. O Ji? Ji tik “Viešpaties tarnaitė.” Jos **stebėtinus nuolankumas** išlaikē Ją garbės viršūnėse.

Ji, sutikdama būti Išganytojo motina, atnešē pasaulin meilės viešpatiją. Jos širdies gilumoje ir namai — mei-

lēs, užuojautos ir atvirumo. Ten viešpatauja Motinos išmintingas pasigalėjimas, pasirengęs visuomet reikale padėti; stiprios rankos silpstantį pagalbėti ir palaikyti.

Šio pasaulio tamsybėse, mūsų pačių prigimties silpnybėse, baisių mūsų sielos priešų užstatytose kilpose, mes turime stiprią ranką, kurios galime laikytis. Nepamirškime to. Mes turime geriausią prietelį — mūsų Motiną.

—o—

Jėzus ant Kalvarijos. Jėzus prie kryžiaus. Nuo to altoriaus, iš tos sakyklos Jis šaukia: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro." Jis sako galvažudžiui, dešinėje kenčiančiam: "Šiandien su manim būsi rojuje."

Marija po kryžium. Ji girdi savo Dieviškojo Sūnaus žodžius. Ji jaučia, kaip Jo širdis myli suvargusią žmoniją, net savo priešus. Ir Ji myli, ir Ji kartu kenčia. Ji dalyvauja atpirkimo darbe. Ji pasidaro "Sopulingiausioji Motina," kad pasiliktu "Nusidėjėlių Užtārėja." Ji pasiliko mirštančiojo Atpirkėjo dovana žmonijai. "Sūnaui, štai tavo motina." "Žmonės, ar nematote štai jūsų Motina! Štai jums dovana." Ji be sutepties. Ji nekalta. Ji stovi stipri, kaip bokštas, kuomet visa žmonija pargriauta, vaitoja nuodėmių retėžiuose.

"Vargšai! Štai jūsų Motina! Jos pareiga jus išganyti, jums padėti, jums įkvėpti. Tieskite į Ją jūsų rankas, apkaustytas retėžiais."

Eikime skersai ir išilgai pasaulį. Raskime religiją, Bažnyčią, kurioje būtų tiek tūkstančių nekaltų mergaičių ir vaikinių, pašventusių savo jaunystę ir visą savo amžių gyventi skaisybėje, sekti Mariją? Nerasime niekur, tik katalikų Bažnyčioje. Kodėl? Katalikų Bažnyčia turi slaptingą daiktą, kuris jaunas širdis daro skaisčiomis, nes "ji duoda mums Jėzų kaip maistą, ir Ma-

riją, kuri yra auginanti ir auklėjanti mus motina."

—o—

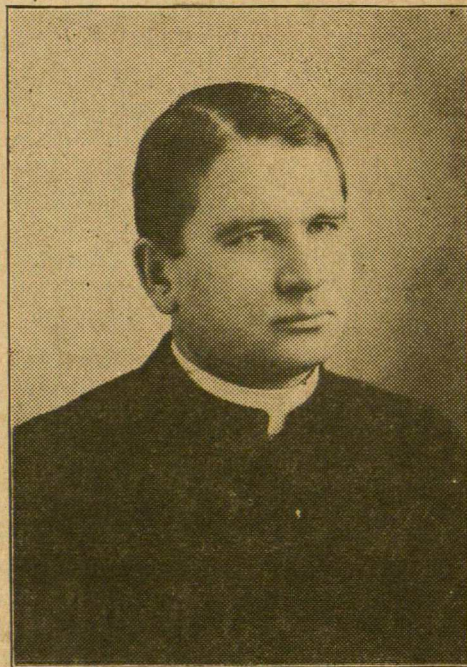
Nelaimingas tas katalikas, kuris nesupranta Marijos, savo Motinos.

Sunku jam surasti Jėzų, jei jis neieško Jo motinos. Ar lengva gali būti Jėzui tiesti savo ranką tam, kuris atstūmė į šalį Jo motiną?

Ai sunku. Bet kuomet Marija kurį nors atveda prie Jėzaus, tai tam nereikia ir kalbėti. Marija supranta Jėzų — Jėzus Mariją.

Jai užteko pasakyti Galilėjos Kanoje "Sūnaui, vyno neturi," ir Jėzus visus trūkumus prašalino, nors jaunavedžiai patys Jėzui nei žodžio nepratarė.

Jėzus, Marija ir Juozapas tebūva mūsų lūpose ir širdyse ir gyvenant ir mirštant.

KUN. M. URBONAVIČIUS, M. I. C.
Vadovauja Federacijos ekskursijai Europon.

Tikrasis Kristaus Kelias.

Vertė K. Zajančkauskas, M. I. C.

Tikėjimui priešingų knygų ir raštų skaitymas.

1. "Nereikia jokių įrodymų, kad kiekvienas katalikas savaime turi vengti skaityti tokias knygas, kurios gundo prieš šv. tikėjimą. Vengti pavojaus nusidėti yra bendras dorovės reikalavimas." — "Taip pat aukštieji Bažnyčios ganytojai, gryojo tikėjimo saugotojai ir atsakingi už tikinčiųjų sielų išganymą turi teisę ir pareigą drausti tokios rūšies knygas."

(Prunner, Moralinė teologija).

2. Bažnyčia, savo teise naudodamasi, visuomet draudė ir draudžia tikėjimui priešingas knygas ir kitokius raštus. Ji savo naujan įstatymų rinkinį (Codex iuris canonici) įrašė tam tikrus įstatymus, kuriais draudžia visas knygas, raštus bei laikraščius nesutinkančius su tikėjimo dėsniais arba įžeidžiančius religiją ir gerus įpročius. (Kodeksas I. C., kan. 1384 ir 1399).

3. Kai kurios tikėjimui ir geriems įpročiams priešingos knygos Bažnyčios yra uždrausta ypatingu būdu ir išvardytai. Uždraustųjų knygų su autorių vardais bei knygų anraštėmis sąrašas vadinasi "Uždraustųjų knygų indeksas." Kas uždraustąsias knygas, rimto ir svarbaus reikalą verčiamas, norėtų skaityti, turi gauti iš vyskupo ypatingą leidimą.

Labai teisingai apie blogąją spaudą ir skaitymą tikėjimui priešingų bei nepadorių knygų ir raštų yra išsitaręs savo ganytojiškame laiške Rogensburgo vyskupas Senestrey:

"Ką mes vadiname blogomis knygomis ir raštais arba ką mes galime pasakyti apie blogąją spaudą? Ar tik tos knygos bei laikraščiai yra blogi,

kurie viešai kovoja prieš Dievą ir Bažnyčią, kur pareiškia savo nusistatymą laisvai ir atvirai? O ne! Ne tik tie raštai yra blogi, kur atvirai puolama visa kas šventa, bet ir tie, kurie žmonių širdysna neteisybės ir neapykantos nuodus pila slapta ir klasingu būdu. Čia reikia įskaityti visus tuos raštus, kurie, prisidengę gražiu mokslo vardu, niekšišškai puola ir šmeižia katalikų Bažnyčią ir jos mokslą; čia įeina tie visi romanai ir, taip vadinamosios, dailiosios literatūros veikalai, kurie vaizduoja arba gaivina kūniškąjį gašlumą ir garbina nuodėminguosius darbus. Prie blogosios spaudos pirmoj vietoj reikia priskaityti ir tuos dienraščius, kurie, prisidengę politikos vardu, kiršina katalikus prieš jos Bažnyčią ir jos valdžią.

"Ir vėl mes kartojame: atmestinos yra ne tik tos knygos, kurios netikėjimą ar kokius šmeižtus skleidžia, ne tik tie laikraščiai, kurie kiekviename numeryje plūsta Bažnyčią ir dvasiškiją, bet ir tos knygos bei laikraščiai, kurie, lyg pro šalį eidami, užkabinėja religiją arba, neva siekdami gero, žemina liaudy dvasiškijos vardą ir t. t. Nuodai visuomet ir visur pasilieka nuodais...

"Kai kas sako: ar gi galimas daiktas, kad blogų knygų skaitymas taip baisiai būtų kenksmingas? Šv. Paulius apaštalas pirmuosius krikščionis įspėja šiais žodžiais: "Nesiduokite suvadžioti: Piktos šnekos gadina gerus įpročius." (1 Kor. 15, 33.). Jei tais laikais pasauly būtų buvę tiek daug blogų laikraščių ir knygų, tai apaštalas tikriausiai būtų įspėjęs visus tikinčiuosius. Apaštalo liūdiškimu, blogos kalbos arba santykiavimas su blogais žmonė-

mis taip pat yra pragaištingas dalykas. Tas pakankamai įrodo ir blogų raštų skaitymo kenksmingumą. Ar gi nėra tarp knygos ir skaitytojo vidaus sąryšio? Aišku, kad yra. Skaitytojas visuomet pasisavina pagrindines knygos turinio mintis, o tos mintys, įsiskverbios žmogaus sielon, pakreipia ir jo nusistatymą. Visos knygoj vaizduojamos aistros giliai įleidžia savo šaknis į skaitytojo širdį. Visai teisingai galime pasakyti, kad blogi raštai gadina gerus papročius...

“Neapsigaukite! Įspėju ne tik vargšus ir neišauklėtus, bet visus: visų luomų ir visokio amžiaus žmones. Todėl nusideda ne tik tie, kurie blogus raštus skaito, spausdina ir platina, bet ir tie, kurie be svarbios priežasties juos skaito ar pas save laiko.”

2. Viltis.

Ką reiškia pasitikėti Dievu? Pasitikėti Dievu reiškia: iš Dievo laukti visa, ką Jis mums dėl nuopelnų Jėzaus Kristaus yra pažadėjęs, ypač amžinąją laimę ir priemones, kurios tai laimei pasiekti yra reikalingos.

Viltis skirstoma trejopai:

1. Mes turime tikėtis amžinojo gyvenimo ir viso to, kas sąryšij su juo yra reikalinga ar naudinga, būtent: Dievo malonė, nuodėmių atleidimas ir laikinosios gėrybės, kiek padeda siekti amžinąjį tikslą;

2. Šios vilties pagrindas yra Dievo pažadėjimai, kuriuos Jis mums yra davęs dėl nuopelnų Jėzaus Kristaus. Tai gi čia negali būti jokių abejojimų bei svyravimų;

3. Tačiau negalima visko laukti vien tik iš Dievo rankų, iš Jo Apveizdos, bet ir patys turime, Dievo malonei padedant, dirbti. Dievas savo pažadėjimus davė tik su sąlyga—jei dirbsime.

Prieš viltį galima ir nusidėti, būtent:

a) kada mes nevisko arba netvirtai, tai yra per mažai tikimės (abejojimai ir nepasitikėjimas),

b) kada mes per daug pasitikime (per didelis pasitikėjimas ir klaidingas pasitikėjimas).

1. Abejojimai ir nepasitikėjimas.

Prisiminus žmogui galutinį tikslą ir tas priemones, kuriomis naudojasi, gali kilti įvairiausių abejojimų. Pavyzdžiui galvojama: aš esu toks didelis nusidėjęs, kad Kristus pažadėjimų tikrai nesu vertas. Kas šitaip mąstyty, sunkiai nusidėty.

Kas su tokiais abejojimais nepilnai sutinka, kitaip sakant, kada yra silpnadvasiškumas ir baimingumas dvasiškuose ir kūniškuose reikaluose, tai, bendrai imant, yra atleistinoji nuodėmė.

Pavyzdžiui tokiam silpnadvasiškame nusistatyme dėl menkos priežasties trokšti mirties. Čia yra tik atleidžiamoji nuodėmė.

Visi trokšta išganyti savo sielą. Šio kilnaus siekimo dėka, nevienas nori išvengti sunkių nuodėmių, ir, kad jų išvengus, trokšta greičiau numirti. Toks mirties troškimas, labiau branginant sielos gyvybę, negu kūno, nėra nuodėmė. Čia žmogus ne Dievu nepasitiki, bet pats savimi. Tai yra silpnadvasiškumas. Tik svarbu pažymėti, kad žmogaus gyvenimas yra kova tarp gera ir pikta. Todėl šios kovos negalima vengti, bet drąsiai naudoti visas priemones, kad pikta nugalėtume ir gera laimėtume.

Juo labiau žmogus nenusideda, jei trokšta mirties, kad greičiau susivienytų su savo Sutvėrėju, su meilės šaltiniu Jėzumi Kristumi. Galima taip pat prašyti mirties, kad išvengtume didelių dvasios ar kūno skausmų, bet šiuo atveju pirmoj vietoj reikia žiūrėti Dievo valios.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Taša).

2. Ydos, kurios veda į paleistuvystę. Pamaldžios sielos, siekdamos tobulybės, kartais nepastebi kaip jų elgesio ydos pamažu ima skverbtis į savytarpus santykius ir kartais prieina prie didelių pagundų prieš angelišką dorybę. Negana todėl žinoti kokie yra padariniai prote ir valioje, bet ypač reikia saugotis elgesio ydų ir prūsų nusikalsti.

1. **Per didelis draugiškumas.** Saugokis per didelio draugiškumo su kitos lyties asmenimis. Geriau bus gyventi su visais iš toliau, be reikalo nesiguodžiant su savo vargais kitiems, neprisiršant netinkamai širdimi nei prie vieno žmogaus. Pamaldžios sielos nori mylėti V. Dievą už visa labiausiai; tą meilę yra pažadėjusios Išganytojui, neprivalo todėl kam kitam savo širdį atiduoti. „Taigi, kas tariasi stovįs, tevezdi, kad nepultų“ (1 Kor. 10, 12).

2. **Ypatingos bičiulystės.** Saugokis ypatingų draugiškumų su sau lygiais. Ypač vengk tokių draugiškumų, kurie nėra kilę iš tikrosios Dievo ir artimo meilės.

Šv. Jonas nuo Kryžiaus sako, jog yra žmonių, kurie savytarpiai tariamai dvasiniu tiklu susidraugauja; bet dažniausiai jausmingumas, o ne pamaldumas jų širdis jungia. Tai galima pastebėti iš to, jog šis draugiškumas nepadaugina nei Dievo meilės jų širdyse, nei Dievo Akyvaizdos jiems neprimena. Priešingai, juo tas draugiškumas labiau įsigali, juo mažta Dievo meilė ir Jo akyvaizdos prisiminimas, greit visai pamiršta Dievą ir suteršia savo sąžinę.

Šv. Vincentas Paulietis pastebi, jog ypatingieji susibičiuliavimai pasibaiga skaudžiai abiem ir suardo tikybinį bendrjos gyvenimą. (Pal. J. Janssen, S. V. D. Tugendshule I, c. 30 p. 359). Šv. Povilas Apaštalas ragina:

„Nekęskite pikto, laikykitės to, kas gera. Mylėkite kits kitą brolių meile. Pagerbimu kitą kitą pralenkite. Uolumu nebūkite tinginiai; būkite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui.“ (Rom. 12, 9—11). Jausmingi susibičiuliavimai, slaptingos kalbos veda prie dvasinio atšalimo ir blogų veiksmų.

3. **Netinkami skaitymai.** Jeigu neturi pareigos mokyti literatūros, ar prie pamokų ruoštis, neskaityk apysakų, romanų, žodžių, tokių raštų, kurie įžeidžia šventą nekaltybės dorybę. Savo vaidentuvę suteršęs bauriais vaizdais net ilgiems metams pralinkus, jų neatsikratysi, bet dejuosi, jog tie vaizdai žadina tavyje baurias pagundas. Yra be galo daug gerų, tau naudingų ir reikalingų knygų persiskaityti; jas skaityk. Kaip vengi blogo draugo, lygiai nesusidraugauk su bloga knyga. Nepasitikėk savo dorybe. Suteršta vaidentuvė atnaujins gašlius vaizdus tada, kada būsi mažiausiai pasirengęs nugalėti pagundą.

4. **Akių ir kalbos neapmarinimas.** Saugok savo akis ir savo žodžius. Neišsistatyk patsai pavojun, ir savo nepadoriu žodžiu negundyk kitų. „Joki pikta kalba teneišeina iš jūsų burnos“ (Efez. 4, 29). „Paleistuvystė... tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nė vienas paleistuvis... neturi Kristaus ir Dievo karalystėje tėvainystės.“ (Efez. 5, 3—5). „Taigi, broliai, mes nėsame kūno skolininkai, kad gyventumėm kūniškai. Nes jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi.“ (Rom. 8, 12—13). Taip kalba mums Dievas šv. Povilo ap. žodžiais. Kas nesaugoja savo akių, kalbos, pojučių, — greitai nusikalš šventai nekaltybės dorybei.

5. **Pataikavimas pojučiųiam.** Nepataikauk savo kūniui, ypač

rūbuose, minkštam guolyje; ar skaniais valgiais, saldumynais ir t.t. Šiuose dalykuose sau pataikavimas veda prie palaidos dvasios. Nors privalome dėvėti savo luomui ir užimamai vietai tinkamus rūbus, bet tegul jie nebūna brangūs, ištaigingi. Minkštas guolis, švelnus rūbas ir skanumynai išlepina žmogų. Kūnas ima vyrauti ir su dideliu sunkumu imasi apsimarinių ir atgailos.

Tuo tarpu privalome nepamiršti, jog atgailą turime daryti, kad atsilyginus už nuodėmingą savo ir kitų praeitį: „jei nedarysite atgailos, visi ... pražūsitė“ (Luk. 13, 3). „Taigi, atsimink, iš kur išpuolei, daryk atgailą ir daryk pirmuosius darbus; jei ne, aš tau ateisiu ir pajudinsiu tavo žibintuvą iš jo vietos, jei nedarysi atgailos“ (Apr. 2, 5).

6. N e s u t v a r k y t a p a l a i d a v a i d e n t u v ė. Sutvarkyk savo vaidentuvę, nes jos palaidumas tave išstato nuolatos į tikrą pavojų. Šv. Dvasia mokina: „tavo širdis vaizdais apsunkinta... neatiduok jiems savo širdies: nes daugelį suklaidino sapnai“ (Ekkli. 34, 6—7). „Sūnau, netikėk savo jausmams. Kas dabar yra, netrukus persimainys... reikia apvalyti mintys, kad būtų teisios ir teisingos, ir reikia, viską aplenkus, prie manęs skubintis“ (Apie Kristaus Sekimą III k. 23 sk.) Kas neboja savo vaidentuvės, ji tam asmeniui netarnauja ir neprimena Išganytojo kančios, nei kitų tikybinių dalykų, bet tempia į nuodėmes.

7. T e i s i n g o s b a i m ė s s t o k a sudaro didelį sielai pavojų. Nepaisydama siela mažų dalykų, pamažu įpranta už maža ką laikyti net stambius nusikaltimus.

Reikia užlaikyti skaistybę. Skaistybė yra angeliška dorybė, pamaldžių sielų pažiba. Išorinis drovumas padeda skaistybei ir nekaltybei išsilaikyti sieloje. Pamaldžios sielos, siekdamos Gilesnio Dievo pažinimo, savo tobulumo ir artimo naudos, be to, pažadėjusios V. Dievui savo nekaltybę, yra visų žmonių gerbiamos, Dievo mylimos sielos. „Kas nevedęs, tas rūpinasi Viešpaties dalykais, kaip įtikėtų Dievui. O kas vedęs, tas rū-

pinasi pasaulio dalykais.“ (1 Kor. 7, 32-33).

Priešingai įvyksta su ištvirkėliais žmonėmis. „Jie randa sau pasimėgimo dienos geruose; jie yra purvai ir susitepimas... Jų akys pilnos svetimoteriavimo ir nesiliaujančios nuodėmės. Jie suvedžioja svyruojančias sielas; jų širdis išlavinta godumu; jie prakeikimo vaikai... Nes jie, kalbėdami puikius, tuštybės pilnus dalykus, vilioja kūno geiduliais ir ištvirkimu tuos, kurie buvo truputį atsitraukę nuo gyvenančiųjų paklydime. Jie žada jiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai.“ (2 Petr. 2, 13-14; 18-19). Nei viena yda tiek sielų neatitraukia nuo Dievo, nuo tikėjimo, kaip palaidumas, ištvirkimas.

Nurodytieji ištvirkimo padariniai žmogaus prote ir valioje, o taip gi ydos, vedančios žmogų į paleistuvystę, turi paskatinti mus vengti to viso, kas į dvasios ištvirkimą veda. Šv. Tėvas, Innocentas III, nurodo į Dievo bausmes už ištvirkimo nuodėmes. Jisai sako: „ištvirkimas sugriovė Pentapolį (Sodomą, Gomerą ir 3 kitus miestus) su apylinke; ji išmušė Judo sūnus; išnaikino Beniamino gentį dėliai Levito žmonos; paties kovos lauke Helio sūnus; ji nužudė Ammoną puotos metu; užmušė Uriją; suvedžiojo Samsoną, sugadino Salamoną, ir t.t. (De cont. mundi l. 2. c. 23). Naujausiais amžiais tas pats ištvirkimas (pav. Henriko VIII) išplėšė Bažnyčiai tautas; tūkstančius šviesiausių žmonių išžudė; iš krikščioniškos Rusijos padarė tautų gėdos namus.

Tai vis tų pačių nuodėmių padariniai. Atskira-gi siela, susiteršusi ištvirkimo nuodėme, Dievo nebematys; nebent mestų savo nuodėmes, už jas gailėtusi, taisytusi su Dievo pagalba ir daugiau V. Dievui nenusikalstų.

Kad apsisaugojus prieš to ištvirkimo purviną bangą, reikia stiprinti savyje skaistybės dorybę.

(Bus daugiau).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

Bedieviai plačiai rašė žinių apie kokius-ne-kokius „artistus,” kurie visiems regint padarė, kad iš jų akių tekėjo kraujas ir jie leidę save prikalti ant kryžiaus.

Bet ar tai ne blevyzgojimas lyginti prie Teresės Niumaniūtės tokius, kurių vieni gudrumu, kiti apgavyste monijo visuomenę? Iš tikrųjų jie nepraliejo nei vieno lašo savo kraujo; jokia vinis nepalietė jų sąnarių ir jie nekenėjo jokio skausmo. Kiti bedieviai tvirtino, kad Indijos fakyras savo valios jėga prisiverčia iškentėti didžiausių skausmų. Tai jie taikė prie Konnersreutho stebėtinumų. Bet čia juos sugėdino Sveikatos Deptamento Narys, Dr. Bergmann. Jis pareiškė, kad Konnersreutho įvykiai negali būti lyginami su fakyrų. Tokį aiškinimą jis pavadino tikru šventvagišku biaurumu.

„Stebuklus” ėmė daryti nekuris Povilas Diebel Silezijoje. Jis norėjo išjuokti Teresę Niumaniūtę ir pažeminti jos vardą.

Tas apgavikas parsisamdė vienam paveikslų rodytojui. Paveikslų menadžeris pranešė visuomenei, kaip tas žmogus sugebąs savo valios tvirtumu priversti, kad kūne atsivertų žaizdos ir kraujas tekėtų.

Išėjo Diebel ant scenos ir padarė, kas buvo pranešta. Didžiausia nuostaba. Bet čia įsimaišė valdžia. Ji pradėjo tirti dalyką. Ji susekė, kad Diebelis turėjo slapta prisitaisęs aštrią adatą. Ja jis pradraskė odą ir kraujas pasirodė. Apgavystė buvo susekta ir parodyta.

Bedievių spauda griebėsi net že-

miausios rūšies priemonių, kad išniekinus Teresę. Ji paskelbė papiktinančių žinių apie jos pasielgimus. Tie tų šlykščių pasakų fabrikantai buvo laisvosios meilės skelbėjai. Jie nuėjo savo biaurume taip toli, kad prisiega tvirtino savo melų „teisingumą.”

Bet to jau buvo perdaug. Prasidėjo nuodugnūs tyrinėjimai. Jie parodė visą bedievių purvinumą, supuvimą ir jų aukos nekaltumą. 1928 m. sausio m. šmeižikai tapo patraukti teisman. Teismas pripažino juos kaltais. Jiems teko atsėdėti 10 dienų kalėjime, užsimokėti po šimtą markių ir visą šmeižtą atšaukti laikraščiuose.

Tai nutildė įsisiubavusius bedievius.

Šių dienų mokslas stovi nugalėtas pas Konnersreuth'o duris. Visi jo naujaisi išradimai, pavartoti Konnersreutho, pasirodė tuščias burbulas. Jis nepajėgia perlipti tą galingą sieną, ant kurios yra užrašas: „Gamta ir Malonė!”

Gamta ir Malonė! Dvi aukštosios Dievo dovanos yra susivienijusios nuolankiame Niumanių namelyje.

Po didžių ir nuolatinųjų skausmų, kurie tęsiasi nuo penktadienio ankstybo ryto ir pasiekia savo viršų apie vidudienį. Teresės motina užbėga į dukters kambarėlį, nušluosto nuo jos išblyškusio veido kraujo ir prakaito lašus. Duktė jai trumpai ir paprasčiausiu būdu pasako savo tos dienos patyrimus. Motina nesigaili jau užuojautos ir suraminimo žodžių.

Graudinąs tas reginys! Motina ir duktė; ir jų dievobaimingas pasikalbėjimas.

Galutinai, dukters pasakojimas baigiasi ilga ir širdį jaudinančia malda. Kaip kūdikis, ji išskaito savo giminių rūpesčius ir intencijas ir tuos visus

asmenis, kurie pasivedė josios maldoms. Jos tarpininkavimo jėga yra stebėtina. Sau ji tik vieno dalyko prašo, būtent, kad numirtų ir gautų susivienyti su savo prikryžiuotuoju Viešpačiu ir Atpirkėju.

Kiekvieną savo maldą ji baigia: "Tu, o Viešpatie, esi išmintingesnis negu aš. Tu padarysi viską kaip tinkamiausia. Bet atmink, jei dėl mano kentėjimų kiek-ne-kiek vargšių sielų išmoktų Tave mylėti, tai aš pasiryžus dešimts kartų daugiau kasdien kentėti per visą amžinybę. Aš tai su džiaugsmu darysiu."

Bažnyčios Tyrinėjimas.

Katalikų Bažnyčia nesiskubina laikyti stebuklu kiekvieną labai nepaprastą kad ir šventą atsitikimą. Taip yra ir su Terese Niumaniūte.

Ji nuo seniai jau visiškai nieko negeria ir nevalgo. Visa, ką ji gali praryti — tai komunijos dalelę.

Ratisbonos arkivyskupas von Henle, kurio vyskupijoje yra Konnersreuth pavedė Teresę labai aštriai ir atsargiai priežiūrai. Jam didžiai rūpėjo iširti tas visiškas pasninkas. Jis nori būtinai susekti, ar jis yra tikras ar ten yra kokia apgavystė. Nes nesuprantamas yra dalykas, kad žmogysta gali būti gyva, visiškai nepriimdama jokio maisto.

Tirimas arba sekimas tęsėsi dvi savaites, nuo liepos 13 d., 1927 iki liepos 28, 1927. Oficialis vyskupijos laikraštis paskelbė šiuos tyrinėjimo davinius:

"Kaip pirmiau, tai ir dabar Bažnyčios tyrinėjimas to įvykio ramiai tęsiasi, darydamas nuolatinę ir aiškią pažangą. Be kitų atsargumų pavartota šis: keturios atatinamos ir gerai nusiimančios Seserys Pranciškietės iš Mellersdorf'o buvo paskirtos laikyti Teresę Niumaniūtę aštriausioje prie-

žiūroje per dvi savaites. Dieną ir naktį be pertraukos jos budėjo prie jos, sekamos jos visišką ir pilną susilaikymą nuo valgio ir gerimo.

Pirmiau negu seserys pradėjo savo budėjimą jos turėjo padaryti vyskupo skirtam asmeniui prisiegti, kad sąžiningai eis savo pareigas pagal Dr. Seidl iš Waldsassen nurodymų.

Per dvi dienas seserims daktaras davė savo įvairiausių nurodymus. Tuomet jos pradėjo savo darbą Konnersreuth, pirmiau patikrinusios iki mažiausių smulkmenų Teresės kambarį ir jos guolį. Seserys vienuolės, pasimainydamos po dvi, nuolatos tēmyjo Teresę. Jos svėrė ją nurodytais laikotarpiais.

Teresė plaudavo savo burną. Tam tikslui vartojama vandenį vienuolės mieravo kiekvieną kartą. Jos imdavo jos kraujo iš stigmatų (kančios žaizdų) ir iš jos ausies. Tas kraujas buvo tiriamas įvairiose laboratorijose. Panašūs kitoki kemiški bandymai buvo padaryti. Visi tie bandymai davė vis tuos pačius davinius, būtent:

"Nors Teresė neėmė jokio maisto, ji nesijautė nusilpusia. Ji nebuvo nuolatinės ligos prikalta prie lovos. Ji dažnai pakildavo iš lovos ir būdavo arba savo kambaryje, arba ėjo bažnyčion, o nekartą lankydamo ir savo kaimynus.

Tiesiog, keista, nesuprantama, kad visiškai nieko nevalgius, ji du kartu į tas dvi savaites, atgavo savo paprastą svorį, kuris buvo sumažėjęs nuo kentėjimų, kurių ji prityrė regėdama Jėzaus Kančias.

Tame tyrinėjimo laike Dr. Seidl dėvynis kartus be jokio pranešimo netikėtai atsilankė, du kartu net naktį. Jam draugavo Erlangeno Universiteto profesorius, dr. Ewald.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

KARTAGENA, Tunisija. — Gegužės 7—11 dienomis čia įvyko Trisdešimtas Tarptautinis Eucharistinis Kongresas.

Iš visų pasaulio dalių į Kongresą atvyko tūkstančiai maldininkų. Daugybė laiŲ, kuriais atvyko maldininkai, Kongreso metu apsistojo Tuniso užlajoj ir tenai pasiliko ligi pasibaigsiant Kongresui.

Tarp maldininkų buvo daug įžymių žmonių: 10 kardinolų, daugiau vieno šimto arkivyskupų ir vyskupų. Šventojo Tėvo atstovu buvo kardinolas Lepicier.

“Kartagena nepasitiks maldininkų taip daug iškilmingai, kaip kiti miestai gali atlikti,” pareiškia vietos arkivyskupas Lemaitre. “Bet antraip vertus, maldininkai aplankys kraštą, kuris ilgaus šimtmečiais persisunkęs krikščionių krauju ir griūvėsius bazilikos, kur šv. Kiprijonas ir šv. Augustinas skelbė Dievo žodį; taipat didelę gladiatorių areną, kur šv. Perpetua, šv. Felicita ir tūkstančiai kitų mirė už tikėjimą.”

Kartagena nuo Tuniso yra už 10 mylių. Pačioj Kartagenoj yra keturi nedideli viešbūčiai, Tunise gi daug daugiau. Maldininkams buvo permaža vietos. Delto, jų keliolika tūkstančių turėjo naktvoti savo laivuose. Apie 2000 gavo vietos privatiuose namuose. Daug musulmonų ir žydų pasiūlė maldininkams savo namus. Francūzų militarinė valdžia parūpino 5,000 palapinių.

Kadangi į Kongresą suvyko keli tūkstančiai kunigų, tad parūpinta apie 400 kilnojamųjų altorių šv. Mišias atnašauti.

Kartagena šandie yra mažu miesteliu. Tunis turi 186,000 gyventojų.

ROMA, Italija. — Praeitą sekmadienį šv. Petro Bazilikoje vyskupu konsekruotas Nepaprastų Bažnyčios Reikalų Kongregacijos sekretorius monsign. Pizzardo. Jis paskirtas tituliariu Cirro arkivysku-

pu.

Konsekratorium buvo Jo Eminencija kardinolas Pacelli, popiežiaus valstybės sekretorius. Jo Eminencijai apeigose gelbėjo Romos vice-regentas arkivyskupas Palica ir Tikėjimo Propagandos Kongregacijos sekretorius arkivyskupas Marchetti Selvaggiani.

Po apeigų naują arkivyskupą Šventasis Tėvas priėmė audiencijon ir apdovanojo vyskupišku kryžium su aukso retėliu ir vyskupišku žiedu.

Naujas arkivyskupas brangintinų dovanų gavo ir iš Amerikos.

RAUPSUOTIEJI. Hawaii salose yra daug raupsuotų. Dabar jų būklė yra daug geresnė, bet pirmiau jie buvo labai apkeisti. Jų vargus pamatė gailestingosios akys.

Štai 1883 m. lapkr. 8 gerb. Motina Marianne su būreliu liuosnorių seserų vienuolių atkeliauja ir apsigyvena Honolulu. Josios pasiėmė ant savo pečių labai sunkų ir pavojingą darbą — prižiūrėti raupsuočius ir jiems palengvinti jų baisioje ligoje.

Iš tų septynių seserų, kurios pirmosios atkeliavo į Honolulu šešios nukeliavo atsiimti savo amžinąjį užmokesnį. Liko iš tų viena — sesuo M. Crescentia.

Taigi ji jau išdirbo pas raupsuočius 46 su viršum metus. Ji savo vienuolinę profesiją padarė 69 metų atgal.

VARŠAVA. Sovietų bolševikų valdžia sugrūdo kalėjiman Karkove, Ukrainoje 11 rabinų. Jie kaltinami kėlime maištu. Gi maištu pavadintas rabinų atsisakymas pasirašyti po pranešimais, kad Rusijoje nėra tikybinio persekiojimo.

Odesoje, pranešama, bolševikų valdžia sugrūdo kalėjiman aštuonis vokiečių evangelikų pastorius, neva del to, kad jie jie nesumokėję taksų.

MUSŲ DARBAI

“Laivas” dažnai gauna paklausimų apie Vienuolijas, ar verta į jas stoti, ko jos reikalauja iš norinčių įstoti ir t.t. Bendruosius klausimus paaiškiname “Lai-ve”, o asmeninius — laiškais. Ypač didesnis susidomėjimas vienuolijomis būna pavasariais, nes baigiantis mokslo metams mokyklose, daug jaunų sielų ieško sau tikrojo pašaukimo.

Viena svarbiausių sąlygų, kad patekus į vienuoliją, reikia turėti tikrąjį pašaukimą. Jis reiškiasi ne vien pastoviu palinkimu į pamaldų gyvenimą ir nuodėmklausio pritarimu, bei vyresniųjų sutikimu, bet ypač geraja intencija.

Jeigu kas norėtų stoti į vienuoliją, kad galėtų apsidrausti nuo vargo, nedarbo, pavojų darbe, žodžiu, biznio išskaitliavimais, tokio asmens intencija nebūtų gera. Vienuolinis luomas yra tai einančių į tobulybę asmenų luomas, gyvenančių bendru gyvenimu, prisilaikant trijų įžadų: skastybės, klusnybės ir neturto.

Kas jaučiasi gana turįs fizinių ir dvasios jėgų eiti naujas pareigas ir tai iš antgamtinio tikslo, k. a. kad Dievas būtų labiau mylimas ir žinomas, kad sau užsitikrinus išganymą, kad atgailojus nuodėmingą praeitį, ar apsisaugojus nuo pavojų sunkiai Dievui nusikalsti, kad daugiau galėjus pagelbėti žmonėms jų sieloms išganyti savo pavyzdžiu, darbu, mokslu, malda ir atgailomis, — tokio asmens intencija yra gera.

Šiomet daug jaunimo baigia Akademijas, Kolegijas. Mokslus baigusieji noriau yra priimami į Vienuolijas, negu mažai mokslo turintieji.

Pageidautinas vienuolijoms aspirantų amžius — tai tarp 20—30 metų. Bet priima jaunesnius ir senesnius. Į Marijonų Vienuoliją šiomet nebus galima daug priimti, — neturime vietos, beveik viskas

užimta. Šiomet Marijonų Vienuolijai pageidautini būtų tie vaikinai ir vyrai, kurie yra baigę Aukštesnįjį mokslą, bent High School. Taip gi yra keletas vietų broliams paprastiems amatninkams, darbininkams. Jie gali būti vyresni negu 30 metų, tik reikėtų, kad norintieji ilgai nelauktų, o iš laiko paduotų prašymus Marijonų Amerikoje Provincijolui, gerb. kun. F. Kudirkai šiuo adresu: Very Rev. F. Kudirka,, M. I. C. Marian Hills College, Hinsdale, Ill.

Reikalingas žinias iš ten gaus patys kandidatai.

“Laivo” skaitytojų prašome paraginti mokslą baigiantį jaunimą, ypač vaikus, kad apsirinktų dvasinį luomą, kad eitų į kunigus, arba kad stoje į vienuolijas, taptų su laiku misijonieriais.

Kolegijos Remėjai:

Kaz. Jonikas Chicago, Ill.	3.00
Grebliuskas Chicago, Ill.	8.00
Bernickienė Chicago, Ill.	3.00
K. Sayenė Skottville, Mich.	3.00
M. Bankevičius Chicago, Ill.	3.00
M. Kryzevičienė Nashua, N. H. ..	1.00
Rev. J. S. Martis Gary, Ind.	3.00
Pr. Smilgius Chicago, Ill.	10.00
El. Kučinskienė Kingston, Pa. ..	3.00
S. Simonaitienė Kinkston, Pa. ..	4.00
El. Totoraitienė Kinkston, Pa. ..	3.00
Kun. M. Kuliavas Youngstown, O.	5.00
Mar. Masiliūnienė Chicago, Ill. ..	3.00
Anast. Tamošūnienė Athol, Mass.	3.00
M. Dereškienė Mahanoy City, Pa.	3.00
R. Rutkauskienė New Britain, Conn.	3.00
Ona Rašaitienė New Britain, Conn.	1.00
Petras Daukša Cicero, Ill.	4.00
Pov. Šakenas Melrose Park, Ill. ..	3.00
Pet. Gudžius Melrose Park, Ill. ..	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

TORONTO ONT., CANADA. *Katalikų judėjimo žinutės.* Pažvelgę į mūsų kolonijos lietuvių skaičių galima būtų priskaityti netoli į 2,000; bet apgailėtinas vaizdas: didesnė pusė mūsų brolių paklydo, užsitemdė sau gyvenimo kelią, klaidžioja, neatatinka savo kelio kur keliavo iš jaunų dienų, kur tėvelis motina išmokino. Kaip tik iš tėvų akių išvažiavo jiems viskas išgaravo. Tiesa, ne visi tai daro. Štai pavyzdin Toronto Lietuviai. Kurių gyvenimas tvarkingas, o širdyse degė tikėjimas, tėvynės meilė, tai ir visą gyvenimą taip stengiasi pergyventi. Bet kurie šiaudinio idealo, — tai ir mažas kryptelėjimas juos atskiria nuo žmoniško gyvenimo.

Toronto lietuviai katalikai, kurie jau pergyveno šiame mieste 15 — 20 metų, labai daug ko pergyveno, bet iš gerų katalikų neišplėšė tikėjimo niekas ir sulyginus pergyventą laiką su dabartiniu, tai pamatysime jog visur pirmyn nužengta šuoliais. Visas katalikų pamatas tai Šv. Jono Kr. pašalpos dr-ją, jie ją išlaikė ir joje dirbo visą laiką. Jiems priklauso didelė garbė, nes Šv. Jono draugija susitvėrė Katalikų centrą.

Sudaryta parapija 1929 m. kovo mėn. vadovaujant kun. Gervickui, nors darbas buvo sunkus, reikėjo visko pakęsti. Kuni-gui Gervickui apleidus parapiją, katalikams truputį pasidarė liudna. Bet nepo- ilgam kitas dvasios vadovas užima vietą ir dirba katalikų eilėse. Parapijos gyve- nimas plečiasi, atsiranda daugiau darbo šakų, susiorganizuoja jaunimo kuopa “Švyturys”, kurio gražus obalsis — dir- bti Dievui ir jaunimo labui, supažindinti atvykusį iš Lietuvos jaunimą su gimusiu Kanadoje. Gražus darbas, tik jaunime pe- tys petin į darbą.

Kun. Gervicko klebonavimu susitvėrė Moterų Altoriaus draugija, kuri ir šian- die gyvuoja; narių turi virš dvidešimts. Šios draugijos labai gražus tikslas — Die- vo aukuras pirmoj vietoj, o paskui visi Dievo namai, kad palaikius švarą. Drau- gijoje smarkiai veikia pirmininkė Zabelė Jurčienė, K. Belickienė. Garbė ir jau- noms lietuvaitems, kurios darbuojasi šio- je kilnioje draugijoje. Kaip: E. Belickai- tė, M. Jurčiūtė. Patartina šiai draugijai, šaukti atskirus susirinkimus vien tik mo- terų. Gerb. Klebonas, beabejo, paragins visas parapijonkas prigulėti, ir dar dar- bas ženks pirmyn geriau. Nepersenai su- sitvėrė Gyvojo Ražančiaus draugija. Ve- rta prisidėti. Bendrai suėmus, dabartiniu laiku katalikams viskas gerai klojasi, už- tat bedieviai šelsta. Vienas dalykas tik- rai apgailėtinas, — labai mažai skaito katalikiškų laikraščių. Vertėtų kaip ga- lint daugiau pamylėti, štai kaip ir “Lai- vas.” Jis yra tikras dvasinis žmogaus šatinis. Kiekvieno gero kataiko namuo- se “Laivas” turėtų būti, tai tuomet ten viešpataus ir apšvieta ir Dievo meilė. Jo kaina \$2.00 metams. Moterų draugijai pa- tartina užsirašyti, “Moterų Dirvą.” Bro- liai lietuviai, kiek galint daugiau, pamy- lėkite, katalikišką spaudą.

Stokime visi spaudos draugai ir dar- buotojai darban, o būsime apaštalais.

SHEBOYGAN, WIS. Liepos 20 d. vi- so Wisconsino valstybės lietuviai turės Lietuvių Dieną Sheboygan, Wisc., kur klebonauja gerb. kun. Pr. Garmus. L. Die- nos Rengimo Komisija ragina iš laiko vi- sus lietuviškų Wisconsine kolonijų lietu- vius ir jų draugijas gausiai atsilankyti liepos 20 d. į Sheboygan'ą ir visiems kartu paminėti Vytauto Didžiojo 500 me- tų mirties sukaktuves.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar gali būti suteikti tartumėt stoti. A. S—ga, Baltimore, Md. atilaidai kryželiui, kuris neturi nei kiek medžio? O. Orinienė, Sioux City, Iowa.

ATSAKYMAS. Taip, gali.

KLAUSIMAS. Klebono virėja daug gero yra padariusi mūsų parapijoje, prižiūrėdama bažnyčią. Ar ją reikia pirktis sėdynių kortelę ir duoti aukas? P. T—ka.

ATSAKYMAS. Ji savo darbu parapijai atsilygino; pareigos neturi pirktis sėdynių kortelę, bet jei duos bažnyčiai aukas, gerai padarys.

KLAUSIMAS. Ką veikti laike palaiminimo šv. Sakramentu: stačiai žiūrėt, ar pasilenkti, ar žegnotis, ar ką kitą daryti? A. S—tis, Kenosha, Wis.

ATSAKYMAS. Kas su meile žvelgia į Jėzų šv. Sakramente esantį ir taria: "mano Viešpats ir mano Dievas" pelno 7 metus ir 7 gavėnias atilaidų. Užtat, pirmiausiai su meile pažvelgk į Švenčiausiąjį, tariant tuos žodžius, paskui su pagarba nusilenk, prašydamas savo sielos ir kūno reikalams palaiminimo ir pabaigoje pamaldžiai persižegnok.

KLAUSIMAS. Ar gali kunigas pasiųsti išrišimą pašta tam žmogui, kuris savo laiške atliko išpažintį.

J. P—tis, Ontario, Can.

ATSAKYMAS. Negali.

KLAUSIMAS. Kodel moterys negali būti kunigais?

A. Brazaitė, Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. Kristus kunigystę suteikė tik vyrams, užtat moterys ir negauna kunigystės.

KLAUSIMAS. Prašau patarimo. Esu baigęs College, turiu 22 metu amžiaus. Norėjau kokį nors biznį varyti, — nesiseka; maniau eiti į gydytojus, — sunku man mokytis. Galutinai įgrišo man gyvenimas ir aš manau geriausia bus stoti Vienuolynan. Į kokį vienuolyną Jūs pa-

ATSAKYMAS. Nei į kokį vienuolyną Tamsta netinki. Į vienuolyną stoja savo gyvenimą mylintieji asmenys, kurie yra Dievo šaukiami, kad savo darbu ir malda būtų naudingesni Dievui ir Bažnyčiai. Pas Tamstą pašaukimo žymių nėra. Kurįems gyvenimas įgrišo, o dar tokiam amžiuje, aišku, jog panašūs asmenys vienuolynne laimės neras. Ten reikia daug dirbti, daug melstis, daug gero daryti, o Tamsta nesi į tai linkęs. Į vienuolynus veržiasi entuziastai, bet nesuniurę nusiiminėliai.

KLAUSIMAS. Kiek reikia duoti kunigui už šliubą? Praneškite "Laive."

J. Ant—nė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Pasiklauskite savo klebono. Turtingesnieji džiaugsmo dieną apščiai apdovanoja kleboną už sudarytas iškilmes, o pavargėliai mažiau išsigali duoti.

KLAUSIMAS. Kokias skrybėles turėtų moterys dėvėti bažnyčioje vasaros metu? J. Valskis iš Los Angeles, Cal.

ATSAKYMAS. Gražias, pigias ir patogias. Geriau bus, jei Tamsta moteris paliksi ramybėje.

KLAUSIMAS. Ar galima eiti išklaustyti Mišių iš savo liuosos valios į bažnyčias, kurios nepriklauso nuo katalikų vyskupų? "L." Skait., Duquesne, Pa.

ATSAKYMAS. Negalima. Kas eina į tokias bažnyčias klausyti Mišių ir tai daro liuosa valia ir mano, kad vis tiek kaip katalikiškoje bažnyčioje, tas sunkiai nusideda ir daro didelį išniekinimą savo tikėjimui ir Bažnyčiai. Tai daryti yra lygu ką Kristų atmesti, o pasirinkti sau Barabą.

Tokios nepriklausomos bažnyčios yra keršto, neapykantos ir klaidos padaras. Jas įsteigti prisideda socijalistų vadai ir

aršiausi bedieviai. Tokių bažnyčių "neva kunigai" nekarta pasirodo paskučiausios rūšies valkatos, apgavikai, šarlatanai, neturį jokių kunigiškų šventinimų. Jie ne Bažnyčios siųsti, bet pats save pasidarę "kunigais". Kokie jie "kunigai", tokios ir jų Mišios. Ten ne Mišios, tik komedi-ja apgavystė.

Jei apgavikas visiškai panašiai atlikti Mišių apeigas, kaip ir tikriausias kunigas, tai ten vis nebus tikrosios Mišios, nes Mišias sudaro ne apeigos, bet permainymas duonos ir vyno į Viešpaties Jėzaus Kūną ir Kraują. Tai gali padaryti tik tikras kunigas, gavęs iš vyskupo šventinimus ir įgaliojimus.

Taigi sunkiai nusikalsta, kas tyčiomis ten klauso Mišių.

KLAUSIMAS. Jei numiršta katalikas, neatlikęs velykinės išpažinties, katalikų kunigai nepriima laidoti į šventintą kapines, o neprigulminga. Bažnyčia priima ir laiduoja numirėlį ir prigulinciai palaiduoja. Kodel toks skirtumas tarp tų katalikiškųjų bažnyčių?

L. Skait. Duquesne, Pa.

ATSAKYMAS. Jei tau tikroji katalikiškoji Bažnyčia ir neprigulmingoji "katalikiškoji bažnyčia" išrodo vienodos, tai labai klysti ir darai didelę panieką ir įžeidimą tikrajai Katalikų Bažnyčiai, nes ją statai greta su klaida, su iškrypusių žmonių prasimanymu, su klaidų platintojų įstaiga.

Ar tau būtų džiaugsmo, jei tave kas laikytų lygiu vagini ar apgavikui? Tai skaitytum didžiu sau įžeidimu. Panašiai yra, jei lygini tikrąją Bažnyčią su "mulkintojų įstaiga" arba nepriklausoma bažnyčia.

Nepriklausomoji bažnyčia laiduoja visus, numirėlius kokius tik pagauna, nes ji yra klaidų platintoja ir jai žinoma yra lygūs visi ir geriausi ir palaidžiausi žmonės. Ji kitaip ir negali daryti. Ji pati iš

nuodėmių kilus, nuodėmėse yra, tai ji neturi tiesos daryti skirtumų tarp mirusių.

Be to, ką gi reiškia jos šventinimai, kad ji neturi nuo Jėzaus įgaliojimo taip daryti. Jos šventinta žemė tokia jau kaip ir nešventinta. Ji gali laidoti visus.

ATSAKYMAS. p. J. B. Phila. Pa. Apie tuos dalykus, apie kuriuos Tamista klausia, nelabai paranku aiškinti. Tiek žinok, kad tikroji nuodėmė yra tuomet, kai kas atlieka priešingą Dievo valiai darbą žinodamas ir suprasdamas, kad pikta daro. Jei darei ką nors netinkamo, bet nežinojai, kad tai nuodėmingas dalykas, tai tau buvo tik materijalė nuodėmė, už kurią tau nebuvo atsakymo.

Kuomet supratai, kad tie darbai yra nuodėmingi, turi sustoti juos daręs, nes jei toliau darytum, turėtum jau tikrąją nuodėmę ir kaltę.

Jei tu nežinojai, kad tie tavo darbai yra nuodėmės ir delto jų neišpažinai, tai tavo išpažintys buvo geros, jei tik kitas visas nuodėmes pasakei ir gailėstį darei.

KLAUSIMAS. Ar valia daryti šokiai gavėnioje parapijos reikalams?

"L." Skaitytoja, Kansas City, Kan.

ATSAKYMAS. Draudimas šokių ir panašių pasilinksminimų gavėnioje nėra tikėjimo tiesa, nei koku Dievo įsakymu uždraustas dalykas, o tik yra Bažnyčios patvarkymas.

Bažnyčia tokį savo sutvarkymą, kada nori gali atmainyti.

Štai kiek metų atgal gavėnioje niekas nevalgė ne tik mėsos, bet net ir pieno, dabar visur valgo, nes Bažnyčia suteikė dispensą.

Panašiai yra su šokiais. Jei vyskupas kurioje nors gavėnios dienoje leidžia daryti šokius, tai juos galima daryti ir juose be nuodėmės galima dalyvauti.

LIETUVOS ŽINIOS

Bolševikai nori protestuoti. Kaune einaš "Žydų balsas" rašo, kad bolševikų Rusija netrukus įteiksianti Lietuvos vyriausybei protesto notą dėl "Ryto" straipsnio, kuriuo buvo raginta boikotuoti rusų prekes, kol bolševikai persekios tikinčiuosius. Matyt, bolševikai jų prekių boikotavimo labai bijosi. Taigi, kaip tik mes turėtumėm nepirkti jų cukraus, medžiagų, siūlų, kaliošų ir t.t. ir tuo suduoti bolševikams smarkų smūgį, kuris priverstų juos liautis persekiojus nekaltus tikinčiuosius.

Protestai prieš tikinčiųjų persekiojimus bolševikų Rusijoje vis nesiliauja plaukė. Kad ir tolimiausiuose Lietuvos užkampiuose, katalikai susirinkę pareiškia užuojautos nekaltai persekiojamiems ir pasmerkia bolševikų žiaurumus. Be to, pasiryžta kovoti su visais tais, kurie kokiu nors būdu bolševikų darbams pas mus pritaria.

Emigracija vis didėja. Per kovo mėn. iš Lietuvos emigravo (išvažiavo) 1202 žmonės: į Argentiją 258, Braziliją 93, Afriką 482, Kanadą 209, Amerikos Jungt. Valstybes 72, Meksiką 5, Palestiną 14 ir į kitas šalis vienas. Palyginti su vasario mėnesiu, kovo mėn. emigracija padidėjo beveik dvigubai; ypačiai į Afriką.

Keis žemės reformos įstatymą. Klaipešos laikraštis "Volks blatt" (liaudies laikraštis) rašo, kad žemės reformos įstatymas bus pakeistas iš naujo ir dar papildytas. Tačiau kuria prasme tautininkų partija jį mano papildyti, laikraštis nepasako.

Patvirtino šių metų biudžetą. Respublikos prezidentas patvirtino šių metų biudžetą 320,000,000 litų sumos.

Jurbūdžiai (Lukšių valsč., Šakių apskr.) Kovo 23 d. pas ūk. Dailidę įvyko Jurbūdžių "Pavasario" kuopelės metinis

susirinkimas. Paskaitą "Blaivybė" laikė Lukšių kuopos sekretorius Br. Matulaitis. Iš pranešimų paaiškėjo, kad nuo kuopelės įsteigimo (p. m. gegužės mėn. 9 d.) padaryta 6 susirinkimai ir 6 val. posėdžiai. Kuopelėje 50 narių. Naujų įstojo 28, o išstojo 6.

Netikri doleriai. Paskutiniu laiku apyvartoj vėl pasirodė netikri dolerių banknotai po 20 dolerių. Jie nenusisekė padirbti, todėl lengvai atskiriami nuo tikrųjų dolerių.

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielų noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.